

Sladkosnednost je bila bridko kaznovana, pa ne s šibo, ampak z boleznijo. Na Angleškem v Bathu je kar 200 otrok zbolelo, in sicer za znaki zastrupljenja. Kaj je bilo? Dognalo se je, da so kupovali in uživali razne sladkarije in sladkorčke pri tamošnjem slaščičarju. Seveda je prišel slaščičar v soduo preiskavo; kako se je pa iztekla, ni znano. Otroci so pa obilo trpeli radi sladkosnednosti. Ta strast se več ali manj maščuje nad vsakim mladiin človekom, ker mu dostikrat pokvari želodec iri ga tira v zapravljivost.

Jezik. Odličnega pesnika so nekoč vprašali, kaj sodi, da bi bilo »naj- } boljše«. Odgovoril je: »Jezik.« Brez jezika, tako je zatrjeval, bi se ne moglo nič kaj dobrega storiti na zemlji. Ko so ga še naprej vprašali, kaj je pa po njegovi sodbi »najslabše« na zemlji, je pa spet rekel: »Jezik.« Ta majhen del človeškega telesa je namreč že silno veliko hudega povzročil na zemlji... <Še dobro pomislimo, je imel pesnik prav. Jezik je tak, kakor ga človek rabi.

Ne gre tako po domače. V Abruzzih (Italija) je zasledil kmečki fantič volčje ležišče, ko starke ni bilo doma. Kar osem mladičev je spalo v gnezdišču. Fantu so bili tako všeč, da jih je meni nič tebi nič pobasal v svoj nahrbtnik. Kar naenkrat pa prilomasti volkulja in skoči nanj. Toda mladenič ni izgubil zavednosti; s srpom in palico je nakresal zverjad tako, da je volkulja opešala in. zbežala. Če bi bil prišel še volk na obrambo, bi bil drzni fantič brez dvoma podlegel.

Presenečenje lahko povzročiš, če znaš napraviti, da kepa snega gori. Kako se to doseže? Napravi kepo, vanjo pa vtakni koščke kafre, (seveda glej, da tega niliče ne bo opazil). S kepo pridi v sobo pa zaklič: Ali ste že kdaj slišali, da sneg gori? Jaz vam pa to ěudo pokažem!« Prižgi užigalico in jo drži nad kepo. Kmalu se bodo pokazali mali plamenčki. A si, ki jim stvar ni znana, bodo debelo gledali.

Lakota. Podoben slučaj, kakor lani nekje tam na Štajerskem, se je pripetil to poletje v Švici (kanton Graubiinden). Blizu očeta, ki je bil zaposlen na polfu, je spal njegov otrok. V višini je pa krožil že dolgo orel-velikan. Mož je mislil, če se približa, ga bom že preplašil z vpitjem in kamenjem. Toda orel se je spustil nizdol prav kakor blisk, in le za las je manjkalo, da ni pograbil otročiča. Oba, oče in roparska ptica, sta padla pri spopadu na tla in se dolgo časa rvala. Končno je ptica vendarle sprevidela, da je bolje, če jo hitro pobere.

Ta mrhava živada! V nemški Falci je mesto, ki bi se po slovensko imenovalo »Novo mesto«. Če je sloveče, bi bilo le radi obilnega števila domačih živali, ki so znane pod imenom podgana. Nedavno se je spravila ena taka živada na pol leta starega otročiča v zibelki. Ko se je mati za trenutek oddalila iz sobe, je skočila podgana na otroka ter se ga je lotila na glavi. Ko je mati slišala otročičevo vpitje, je urno prihitela. Otrok je imel že precejšnje rane na glavi.

Junaški čin usmiljenke. Nedavno so v bolnišnico v Bresciji prinesli otročiča s težkinii opeklinami. Zdravniki so ugotovili, da je Inogoče otroka rešiti le na ta način, da se na njegovo rano položi živa koža drugega človeka. Sestra Favorita, ki je otroku stregla, je takoj izjavila, naj se z njene roke izreže potrebna koža. Sama je nato v operacijski sobi pripravila zdravnikom vse instTumente in drugo za operacijo, odklonila vsako sredstvo za plajšavo bolečin in končno pomagala zdravniku pri operaciji. Izrezali so ji širok ko« kože od komolca do rame. Otrok je sedaj izven vsake nevarnosti.